

ΕΤΟΣ 69ον

25 'Ιουλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3556)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ἡ γυναίκα στήν ὀρθόδοξη παράδοση τιμᾶται στό πρόσωπο τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία ἔχει λάβει τήν ὑψηλότερη θέση πού μποροῦσε νά πάρει ὁ ἄνθρωπος, ὡς δῶρο τῆς ἀνθρωπότητας στόν Θεό. Ἀλλά καί πλῆθος γυναικῶν θαυμάζεται καί τιμᾶται γιά τήν ἀγάπη καί τήν πίστη στόν Θεό καί ἔχει λάβει περίοπτη θέση στό χριστιανικό ἑορτολόγιο καί στήν πνευματική ζωή. Γίνονται πρότυπα γιά τήν Ἐκκλησία. Δέν εἶναι ἡ ἐργασία, ἡ μόρφωση, ἡ ὁμορφιά καί ἡ ἐμφάνιση ἢ ἡ εὐφυΐα πού τίς κάνουν νά ξεχωρίζουν. Εἶναι ἡ σχέση μέ τόν Θεό, τήν ὁποία ἀναπτύσσουν στή ζωή τους καί τίς καθιστᾶ νικήτριες τοῦ κακοῦ, πρότυπα σωτηρίας. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς ἄνδρες ἁγίους. Δέν ἀσχολεῖται ἡ Ἐκκλησία μέ τά χαρίσματα ἢ τήν καταγωγή ἢ τήν κοσμική τους πρόοδο ἢ τό φύλο τους. Ἡ πίστη μετρᾶ καί ἡ ζωή σύμφωνα μ' αὐτήν.

Ἐμφαση στό πρόσωπο

Στό παρελθόν ἡ κοινωρία ἐπεφύλαξε ἕνα ρόλο κλειστό καί περιορισμένο γιά τίς γυναῖκες. Τίς θεωροῦσε ὡς αὐτές πού ἀσχολοῦνταν ἀποκλειστικά μέ τό σπίτι καί τήν οἰκογένεια, εἶχαν τήν κύρια εὐθύνη γιά τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν καί ἔπρεπε νά παραμένουν πάντοτε ὑπό τή σκιά τῶν ἀνδρῶν. Γι' αὐτό καί τά ὅποια δικαιώματα γιά τίς γυναῖκες ἄργησαν πολύ νά δοθοῦν ἀπό τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες καί σέ ὀρισμένους λαούς καί κοινωνίες δέν ἔχουν δοθεῖ ἀκόμη. Γιά τήν πίστη ὅμως ἡ διαφορά τῶν φύλων ἔχει νά κάνει μέ τόν ρόλο στή ζωή, ὄχι μέ τήν ἀξία τῶν προσώπων ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Ἡ σωτηρία δέν εἶναι γιά τούς ἄνδρες μόνο. Ὅπως κάθε διάκριση, εἴτε ἀνάμεσα στίς ἐθνικότητες, εἴτε ἀνάμεσα στά θρησκευάματα, εἴτε στήν κοινωνική καί ταξική καταγωγή ἔχει καταργηθεῖ, ἔτσι καί ἡ διάκριση ἀνάμεσα στά δύο φύλα δέν μπορεῖ νά ἰσχύει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται πολίτης κατὰ τήν πίστη του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. δ' 22-27)

Οι δύο Διαθήκες

Ἀδελφοί, γέγραπται γάρ ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεῦει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἡ πίστη σώζει

Ἡ Ἐκκλησία δὲν μπαίνει στή λογική τῆς συζήτησης γιὰ τὴν ἰκανότητα τῆς γυναίκας νὰ ἐξουσιάσει ἢ νὰ διοικήσει τὴν κοινωνία. Ἀποκαθιστᾷ τὴ γυναίκα στὸ πρότερον κάλλος τῆς σχέσης μὲ τὸν Θεό, ἀπὸ τὸ ὅποιο καὶ ἐκείνη καὶ ὁ ἄνδρας ἐξέπεσαν ἐξαιτίας τῆς ἀμαρτίας. Καὶ ζητᾷ τόσο ἀπὸ ἐκείνη ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν ἄνδρα νὰ κάνουν δική τους τὴν πίστη πού τοὺς ὀδηγεῖ στὸν ἀληθινὸ Θεό, στή μεταμόρφωση τοῦ κατ' εἰκόνα τους στὸ καθ' ὁμοίωσιν καὶ νὰ ἀναλάβουν τὸν ρόλο πού μποροῦν, ἀνάλογα μὲ τὸ χάρισμά τους, στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ στὸν κόσμο.

Τὰ «κατὰ πνεῦμα» παιδιά

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία ὅταν τιμᾷ τὴ μνήμη κάποιας ξεχωριστῆς γυναίκας –ἀγίας– θυμίζει στοὺς πιστοὺς αὐτὴ τὴ δύναμη τῆς πίστεως. Μᾶς θυμίζει αὐτὸν τὸν πολῦτιμο λόγο: «εἶναι περισσότερα τὰ παιδιά τῆς διωγμένης ἀπὸ τὸν κόσμο γυναίκας, παρὰ αὐτῆς πού ἔχει τὸν ἄνδρα» (Γαλ. 4,27). Διωγμένη καὶ περιφρονημένη ἀπὸ τὸν κόσμο εἶναι ἡ γυναίκα πού πιστεύει πρωτίστως στὸν Θεό καὶ αὐτὴ γεννᾷ «κατὰ πνεῦμα» παιδιά περισσότερα ἀπὸ ὅσα γεννᾷ «κατὰ σάρκα» μία ὅποιαδήποτε γυναίκα. Διότι ἡ πίστη καθιστᾷ τὴ γυναίκα τὸ πρόσωπο πού ἐκφράζει τὴν «κατὰ Θεόν» ἀλήθεια καὶ τὴν «κατὰ Θεόν» ζωὴ. Ὁ Χριστὸς ἀπὸ γυναίκα γεννήθηκε. Καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὴν κάθε γυναίκα νὰ εἶναι μὲ τὴ σειρά της καθοδηγητὴς στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τρέφοντας τὸν ἑαυτὸ της καὶ τὰ παιδιά της ὄχι μόνο μὲ τὸ γῆινο, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ οὐράνιο γάλα τῆς πίστεως. Προτείνοντας σὲ ἐκείνη νὰ εἶναι ἄνθρωπος προσευχῆς. Νὰ ἐμπιστεύεται τὸν Θεό καὶ τὸ θέλημά του γιὰ τὰ παιδιά της. Καί, ὅπως ἡ ἁγία Ἄννα, ἡ μητέρα τῆς Παναγίας, νὰ περιμένει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πού δίνει χαρὰ,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ Γραφή λέγει ὅτι ὁ Ἀβραάμ εἶχε δύο γιούς, ἓναν ἀπό τῆ δούλη Ἄγαρ καὶ ἓναν ἀπό τὴν ἐλεύθερη Σάρρα. Καὶ ὁ γιὸς ἀπό τῆ δούλη γεννήθηκε σύμφωνα μὲ τούς φυσικούς νόμους, ἐνῶ ὁ γιὸς ἀπό τὴν ἐλεύθερη γεννήθηκε σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ. Αὐτὰ ἔχουν ἀλληγορικὴ σημασία, γιατί οἱ δύο γυναῖκες (ἡ Ἄγαρ καὶ ἡ Σάρρα) συμβολίζουν τίς δύο διαθήκες, ἀπό τίς ὁποῖες ἡ μία δόθηκε ἐπάνω στό ὄρος Σινᾶ καὶ γεννᾶ τέκνα τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται στή δουλεία, καὶ αὐτὴ συμβολίζεται ἀπό τὴν Ἄγαρ. Τό Σινᾶ, πού ὀνομάζεται καὶ Ἄγαρ, εἶναι ὄρος στήν Ἀραβία καὶ ἀντιστοιχεῖ στήν παρούσα (ἐπίγεια) Ἱερουσαλήμ, πού ὑπόκειται στόν νόμο μαζί μὲ τούς κατοίκους της. Ἀντίθετα, ἡ οὐράνια Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐλεύθερη, καὶ αὐτὴ εἶναι μητέρα ὄλων μας. Γιατί λέγει ἡ Γραφή: «Νά χαιρεσαι, ἐσύ στεῖρα, πού δέν γεννᾷς παιδιά, φώναξε καὶ κραύγασε ἀπό χαρά, ἐσύ πού δέν ἔχεις πόνους τοκετοῦ, γιατί τὰ παιδιά τῆς ἔρημης ἀπό ἄνδρα εἶναι περισσότερα ἀπό τὰ παιδιά ἐκείνης πού ἔχει ἄνδρα».

(Ἀπό τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀκόμη κι ἂν περνοῦν τὰ χρόνια, χωρίς ὁ κόσμος νά καταλαβαίνει ποιὰ στήν πραγματικότητα εἶναι καὶ ποιόν διακονεῖ.

Ὁ κόσμος σήμερα ἀποθεώνει τὴ γυναῖκα, ἐξομοιώνοντάς τὴν στόν ἐγωισμό καὶ τὴ σκληρότητα μὲ τόν ἄνδρα. Ὁ ἐγωισμός ὅμως καὶ ἡ ὑπερηφάνεια δέν φέρνουν ἀληθινὴ χαρά. Ἄς ξαναδοῦμε, ὅλοι μας, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, τὴν ἀξία τῆς πίστεως πού δίνει ζωὴ, γιὰ νά ἀποκατασταθεῖ ἀληθινὰ ἡ θέση τῆς γυναίκας καὶ στήν κατὰ κόσμον πραγματικότητα.

π. Θ.Μ.

Ἐπίκαιρη ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ

ἢ περί σπουδῆς στήν Εὐχαριστία
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 80)

Ἐνα εὐχαριστιολογικὸ πόνημα πού ἔρχεται νά ἀπαντήσει στίς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ στίς συζητήσεις πού τίθενται καὶ ἄπτονται τῆς ἴδιας τῆς φύσεως τοῦ θεοσύστατου μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Στό Β΄ μέρος περιέχεται «Λόγος οἰκοδομῆς καὶ σωτηρίας» τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀναφερόμενος στόν ἐκκλησιασμό, στήν προσέλευσή μας, κάθε πότε κοινωνοῦμε.

25 Ιουλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Η κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄνης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ὀλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐπραξίας († 413) ὁσίων.
μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ε΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (553).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. η΄ 28 - θ΄ 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Αὐγούστου, ΣΤ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6-14 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. θ΄ 1-8.

Νέα πολυτελής ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΚΗΠΟΣ ΑΕΙΘΑΛΗΣ - Ἅγιοι τῆς Μεγάλης Ἑλλάδας
(Σικελίας-Καλαβρίας-Καμπανίας)
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 21x29)

Ἡ πρωτοτυπία τῆς παρούσας πολυτελοῦς ἐκδόσεως ἐστιάζεται στήν παρουσίαση τοῦ πρωτοχριστιανικοῦ, βυζαντινοῦ καὶ ἑλληνορθόδοξου ἀγιολογικοῦ παρελθόντος καί στήν προβολή μέσα ἀπό τὰ Συναξάρια τῶν μορφῶν τῶν Ἁγίων πού ἐξήσαν, ἀναδείχθηκαν, ἔδρασαν, ἀσκήτεψαν, ἄθλησαν καί μαρτύρησαν στίς ἀποικίες τῆς Εὐβοίας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος καί τῆς Σικελίας, τό ὅποιο μέχρι σήμερα εἶναι παντελῶς ἄγνωστο στό μεγαλύτερό του μέρος.

Γιά τήν πληρέστερη εἰκόνα τοῦ θέματος ἀπό τόν ἀναγνώστη, ἡ ἔκδοση ἐμπλουτίζεται μέ σύντομα ἱστορικά στοιχεῖα κάθε ἀποικίας-πόλεως, πού ἴδρυσαν οἱ Εὐβοεῖς, ὡς καί μέ εἰκονογραφικό ὑλικό, τό ὅποιο πάντοτε στηρίζει μέ ἕναν ἰδιαίτερο φωτεινό τρόπο κάθε κείμενο. Αὐτό τό πνευματικά πλούσιο καί μοναδικό παρελθόν τῶν πατέρων καί προγόνων μας ὄχι ἀπλά ἀγγίζει, ἀλλά καί σηματοδοτεῖ τόν δικό μας ἀγώνα μέσα στήν ἐσχατολογική πορεία τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς καθημερινότητος, τό ἱστορικό γίνεσθαι τῆς Πατρίδας μας καί τό «μοῖρασμα» τῆς Παράδοσῆς μας μέ τόν ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr